

Prośba MACIEJA GĄDKA

o przyjęcie do Zakonu Karmelitów Bosych

Maciej, 1 sierpnia 1901 r. napisał **PISMO DO OJCÓW KARMELITÓW BOSYCH** w Czernej, w którym wyraża swoją prośbę o przyjęcie go do Nowicjatu.

Przeczytajcie uważnie – jakie pragnienia wyraża Maciej w swojej prośbie?

Zobaczcie także kopię jego prośby i zwróćcie uwagę na kaligraficzne pismo Macieja.

Do Przewielebnej Kapituły Ojców Karmelitów Bosych w Czernej!

Czując się nadzwyczajną łaską Bożą powołanym do życia zakonnego, zwracam się niniejszym, do Przewielebnej Kapituły z pokorną prośbą o przyjęcie mię do Nowicjatu. Już od pierwszych chwil wstąpienia do Internatu żywiłem w duszy zamiar poświęcenia się Zakonowi; a kiedy owo kiełkujące pragnienie zmieniło się w nieodwołalne postanowienie, pozwolił Bóg, że ukończywszy moje nauki, mogę urzeczywistnić moje plany i nadzieje.

(...) Dlatego ja, pragnąc poświęcić się w Zakonie Bogu, zbawieniu własnej duszy i dobru bliźnich, upraszam o łaskawe uwzględnienie mej gorącej prośby. Siły, zdrowie moje ofiaruję wyłącznie Zakonowi Najświętszej Panny Maryi z Góry Karmel w tym przekonaniu, że tutaj przy odpowiednim kierownictwie i dobrym przykładzie najpewniejszy dla mnie port zbawienia, że tu dojrzeję moje dobre chęci i zamiary, i najskuteczniej będę mógł użyć mych sił umysłowych. Zdając całą prośbę opiece Bożej, Najświętszej Panny Maryi i św. Józefa, oczekuję łaskawej odpowiedzi Przewielebnej Kapituły.

Wadowice dnia 1 sierpnia 1901.

Maciej Józef Gądek.

Kopia - Prośba Macieja o przyjęcie do zakonu

Do
Przewielebnej Kapituły O. Karmelitów Bosych
w Czernej!

Czując się nadzwyczajną łaską Bożą powołanym do życia zakonnego, zwracam się niniejszym do Przewielebnej Kapituły z pokorną prośbą o przyjęcie mnie do Nowicyatu. Już od pierwszych chwil postąpienia do Internatu żywiłem w duszy zamiar poświęcenia się Zakonowi; a kiedy owo kiełkujące pragnienie przemieniło się w nieodwołalne postanowienie, prozwołił Bóg, że ukończysz moje nauki, mogę urzeczywistnić moje plany i nadzieje. Pierwszą przeszkodą moich zgiełków zależy od mojej woli, druga od łaski Przewielebnej Kapituły. Dlatego ja, pragnąc poświęcić się w Zakonie Bogu, zbawieniu własnej duszy i dobru bliźnich, upraszam o łaskawę uwzględnienie mojej gorącej prośby. Siły zdrowie moje ofiaruję wytaćnie Zakonowi N. P. Marii z Góry Karmelu w tym przekonaniu, że tutaj przy odpowiednim kierownictwie i dobrym przykładzie najpewniejszy dla mnie port zbawienia, że tu dojrzą moje dobre chęci i zamiary i najskuteczniej będą mógł użyć moich sił umysłowych. Zdajac całą prośbę, opiecz Bożej, Najświętszej Panny Marii i św. Józefa, oczekuje łaskawej odpowiedzi Przewielebnej Kapituły

Wadowice, dnia 1 sierpnia 1901.

Maciej Józef Gądek.

MACIEJ żegna się ze swoimi kolegami z konwiktów...

W sierpniu 1901 r. nadszedł dla chłopców z klasy szóstej radosny dzień ukończenia nauki w gimnazjum, ale też czas pożegnania i rozstania. W **KRONICE ALUMNATU** o. Kazimierz Rybka, wychowawca chłopców zamieścił następującą notatkę:

Dnia 6 sierpnia 1901 r. odbywali chłopcy z konwiktów „ucznię” pożegnalną, jaka jest w zwyczaju, z powodu radości z powołania i smutku z rozstania. Wypadła świetnie. Materialne potrzeby zaspokajali solenizanci - Józef Maj i Maciej Gądek.

Przemowy były świetne, pod każdym względem, Ojca Prefekta Kazimierza, który nawet wzruszenia nie mógł opanować i nowego prezesa [alumnatu] Piotra Welca.

Józef Maj prozą a Maciej Gądek wierszem roztoczyli swe myśli wzniosłe i poglądy w wykwiintnej formie naukowej. Obaj siedzieli w środku przy osobnym stole ubranym w bukiety, wieże i kwiaty. Wszystko wzruszało (...) i zostawiło po sobie niezatarte ślady miłości bratniej i innych cnót przykłady.

Dnia 9 sierpnia nastąpiło smutne pożegnanie, rano wstawali wszyscy przed 4 godziną. Była odprawiona Msza św. w ich intencji i Komunie wszystkich chłopców. Solenizanci służyli do Mszy św. i komunikowali. (...) Po krótkim śniadaniu ruszyli wszyscy na kolej [czyli na stację kolejową] z bijącym sercem i żalem.

W drodze do Czernej towarzyszyli im ojciec Kazimierz, prefekt, który ich bardzo kochał i ceniał dla ich niezwykłych przymiotów i cnót, i dwaj studenci, Franciszek Górecki i Józef Pikoń.

(...) Pozostała po nich najpiękniejsza, budująca pamięć, przykład cnót młodości i szczerzy, głęboki żal za nimi. Towarzyszyły im gorące modły i liczne Msze św. za nimi ofiarowane. Niech ich Bóg i św. Józef błogostawi z Maryją Panną w życiu i śmierci.

Smutny ojciec Kazimierz prefekt

MACIEJ NOWICJUSZEM W ZAKONIE KARMELITAŃSKIM

Pierwsze kroki w życiu zakonnym Maciej stawiał w klasztorze w Czernej.

Klasztor ten, położony ok. 30 km na północny-zachód od Krakowa, należący wówczas do prowincji austriackiej, był jedynym leżącym na ziemiach polskich klasztorem karmelitańskim ocalałym od kasaty.

Wspólnotę domu oraz nowicjatu tworzyli wybitni i gorliwi zakonnicy polscy, jak i ci pochodzący z krajów zachodniej Europy, którzy swoim dobrym przykładem pozytywnie wpływali na formację duchową nowicjuszy.

W **KRONICE KLASZTORU W CZERNEJ** zamieszczono wpis dotyczący obłóczyn Macieja i Juliana:

17 sierpnia 1901 r.

*[...] Józef Maj, uczeń klasy VI, wychowanek klasztoru naszego w Wadowicach wraz z **Maciejem Gądkiem**, również uczniem klasy VI i wychowankiem naszym, otrzymali habit święty zakonu naszego. Pierwszemu dano imię brat Julian od Najświętszego Sakramentu, a drugiemu Anzelm od św. Andrzeja. [...]*

Zachowane PISMA MACIEJA

z okresu nowicjatu i pierwszych lat życia zakonnego

Zachował się **NOTATNIK NOWICJACKI** Macieja z lat 1901 do 1904. Notatki Maciej sporządzał w przeważającej części w języku łańskim i częściowo w polskim.

Zapiski Macieja świadczą o podjęciu przez niego solidnej pracy nad sobą, poważnym studium lektury duchowej, staczanych walkach wewnętrznych, czynionych postanowieniach i postępie w życiu duchowym, zwłaszcza w skupieniu, w miłości i czci do Dzieciątka Jezus, do Matki Najświętszej i Świętych Karmelu.

W Notatniku Nowicjackim Macieja odczytujemy znaczące dla rozwoju jego życia duchowego postanowienia:

Nosić Dziecię Jezus w swoim sercu.

Módl się o miłość dziecięcą, wiarę żywą, ufność pokorną do Jezusa i Maryi.

Miłość Jezusa i Maryi ma wszystko zwyciężać.

Ileć przyjmiesz Jezusa w Komunii świętej, daje ci własne Serce. Kochajże Go więc Jego własnym Sercem.

Serce swoje oddaj Panu Jezusowi w Najświętszym Sakramencie.

Miłuj Maryję, przez Nią Jezusa, czcij Patronów, ćwicz cnoty, zwłaszcza pokorę i prostotę, cichość, zaparcie się siebie.

Cześć Maryi rozszerzaj przykładem i słowem.

Kto chce znaleźć łatwy przystęp do tronu Bożego, winien iść do św. Józefa.

Patrz w twój pierwowzór – w Chrystusa, a w świętych upatruj drogę jak kochać Jezusa.

Zachował się również zbiór
młodzieńczej **POEZJI** autorstwa Macieja,
w której wyrażał swoje ideały
i pragnienia serca.

Zbiorek zawiera wiersze:

*Kocham Cię, Boże...
Na Imię Jezus,
U stóp mej Pani,
Maryi...*

Zobaczcie kopię fragmentu wiersza –
Maryi...

+M+J. Maryji.. 2

Ja pragnę kochać, bo żyć bez miłości
Śmierci się bronię, bo chciwie pożera
Ciało i duszę przed bramą wieczności...
A miłości niebo i na ziemi płwierca.

Witaj Maryjo, jutrenko zara nia,
Gwidzdo blyszcząca na niebieskim stropie!
Niebo i ziemia i morze się stania
Potoczny m wieńcem przy Twojej świętej stopie

Kto Ciebie pozna? kto godnie powdrówi
Królowo świata i serc monarchiami!
Człowiek za milczenie, nawet ani słowa
niebo nie daje odpowiednich pien.

Jeden Cię poznał wozem potężna Pani,
Jeden Cię przejrzał w przededniu stworzenia
On Ci darował serca ludzkie w dani
I przez Cię ludzkość podniósł z poniżenia,

On, który istniał, nim powstały morza,
nim ziemia kwiatów przatę się skryła -
On Cię ozdobił, byś jak ranna eszka
ziemności noży światłem rozprószyła.

BRAT ANZELM

studentem Uniwersytetu Gregoriańskiego w Rzymie

We wrześniu 1904 r. br. Anzelm zostaje skierowany do Rzymu na studia, przez generała Zakonu o. Rajnalda Rousset.

Brat Anzelm i br. Julian - najzdolniejsi klerycy z Polski, udają się do Rzymu przez Wiedeń, poznają dom prowincjalny karmelitów, zwiedzają po drodze większe miasta włoskie.

Po szczęśliwym dotarciu do Rzymu piszą list do ojców karmelitów w Czernej opisując swoje wrażenia z podróży. Przeczytajcie fragment tego listu:

List braci Juliana i Anzelma studiujących w Rzymie do ojców karmelitów w Czernej

Dnia 12 października 1904 r. dotarliśmy szczęśliwie do portu. Po drodze odwiedziliśmy oprócz Linz – Wenecję, Ferrarę, Bolonię i Florencję.

We wszystkich konwentach nasi włoscy bracia przyjmowali nas bardzo serdecznie, i cieszyli się widząc, jak także studenci z Polski odwiedzają Rzym. Wiele ciekawych rzeczy widzieliśmy w klasztorach naszych we Włoszech (...).

W Rzymie jak dotąd dobrze się czujemy. Ciepło jest tak jak w Galicji w miesiącu lipcu. Mamy tutaj pięciu kolegów z Irlandii. Według zarządzenia czcigodnego Definitora Generalnego uczęszczaliśmy na kursy Kolegium Gregoriańskiego. (...)

Pozdrawiamy Czcigodnych Ojców i Braci i składamy podziękowania Czcigodnemu Ojcu Naszemu Przeorowi za to, że zadbał, byśmy do Rzymu zostali wysłani. Wdzięczność okażemy naszą pilnością w zdobywaniu wiedzy i cnót.

bracia Julian i Anzelm

**Kościół karmelitów bosych pw. Św. Teresy od Jezusa w Rzymie,
oraz Dom Generalny Zakonu na Corso d'Italia,
w którym mieszkał br. Anzelm w czasie studiów w Rzymie**

Grupa studentów karmelitańskiego Kolegium

z o. Sewerynem, rektorem.

Rzym 1906 r.

↓
Brat Julian

↓
Brat Anzelm

↓
o. Seweryn od Najświętszej Maryi, rektor

BRAT ANZELM otrzymuje święcenia KAPŁAŃSKIE

23 czerwca 1907 r.

Brat Anzelm

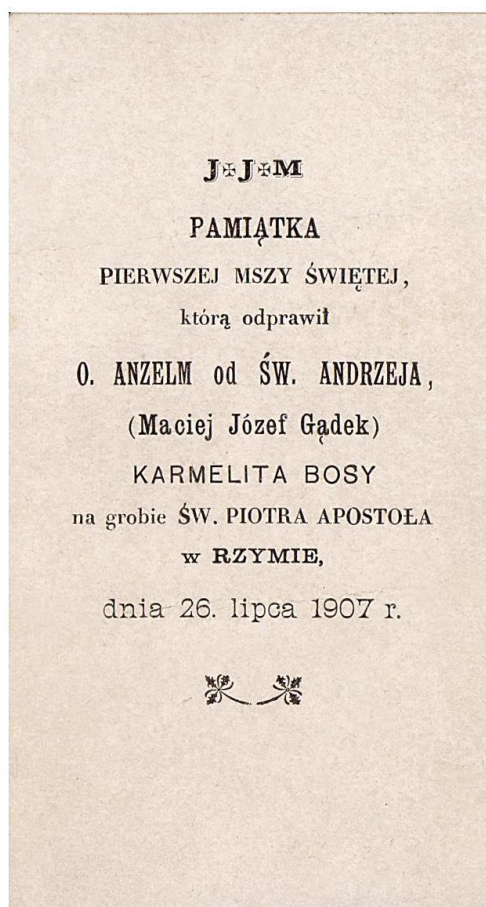
otrzymuje święcenia **DIAKONATU**.

25 lipca 1907 r. z rąk abpa Giuseppe Ceppetelli,

w rzymskim kościele na Monte Citorio

pw. Trójcy Świętej

otrzymuje **ŚWIĘCENIA KAPŁAŃSKIE**.

OBRAZEK PRYMICYJNY OJCA ANZELMA